

Katarzyna Rusin, Krystyna Bieńkowska, Halina Karwowska, Jerzy Maciejczuk

Arbasy, st. IX, gm. Drohiczyn, woj.
białostockie, AZP 50-80/4

Informator Archeologiczny : badania 27, 50

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MŁODSZY OKRES PRZEDRZYMSKI — OKRES WPLYWÓW RZYMSKICH

Arbasy, st. IX
gm. Drohiczyn, woj. białostoc-
kie
AZP 50-80/4

Konserwator Zabytków Archeologicz-
 nych na woj. białostockie

Badania prowadziła mgr Katarzyna Rusin przy współudziale mgr Krystyny Bieńkowskiej, Haliny Karwowskiej, Jerzego Maciejczuka. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Czwar-ty sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury przeworskiej. Młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na cyplu terasy nadzalewowej starorzecza Bugu. W północnej jego części znajduje się dawne wybierzysko piasku, użytkowane obecnie jako śmietnisko, a w południowej — pole orne.

Zbadano 354 m² powierzchni. Badania prowadzono na terenie dawnej piaskowni oraz w południowej i południowo-wschodniej części pola ornego. Odsłonięto 115 grobów ciałopalnych. Jeden grób (nr 110) zawierał popielnicę, pozostałe trzy były jamowe. Zarysy jam grobowych były koliste lub owalne, o wymiarach od 0,5 do 2,6 m średnicy. Rozleglejsze jamy grobowe znajdowały się w południowej części cmentarzyska (datowanej na okres wpływów rzymskich). Przekroje grobów były nieckowate i workowate, o miąższości od 0,2 do 1,2 m. Pomiedzy jamami grobowymi kilku grobów odsłonięto skupiska kamieni (m.in. fragm. kamieni żarnowych). W jednym z grobów dno jamy wyłożone było dwiema warstwami bruku kamiennego. W wypełniku grobu nr 186 odsłonięto duży kamień o płaskiej podstawie i spiczastym wierzchołku. Inny grób (nr 196) przykryty był dużym, płaskim kamieniem.

Groby zawierały przepalone kości (z reguły było ich niewiele), szczątki stosu, fragm. ceramiki, pojedyncze przedmioty metalowe, paciorki szklane. W najbogatszych pochówkach poza ceramiką zarejestrowano: żelazne umbra (6 i 7a wg Jahna), fragm. żelaznego miecza jednosiecznego, żelazne groty, żelazny trzewik pochwy miecza, żelazne okucia pochwy miecza, okucia pasa, sprzączki (owalna i z podwójnym kolcem), krzesiwa, brązowe taśmowate okucia z półkolistymi zakończeniami, brązowe dwuczściowe okucia w kształcie rombu, fibule trąbkowate. Na terenie objętym badaniami znaleziono ponadto zabytki krzemienne datowane ogólnie na epokę kamienia — epokę brązu.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

Babi Dół-Borcz, st. 2
gm. Somonino, woj. gdańskie
AZP 13-39/—

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeo-
 logii

Badania prowadziła prof. dr hab. Magdalena Mączyńska. Finansowa-
 ne przez Katedrę Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego i Muzeum